

Sygn. akt V Ka 448/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Radomiu V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Maciej Gwiazda

Protokolant: st. sekr. sąd. Damian Zieliński

przy udziale Prokuratora Beaty Michalak

po rozpoznaniu w dniu 08 czerwca 2018 r.

sprawy **Z. W.**

syna J. i J. z domu P., ur. (...) w M.

oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomiu

z dnia 14 marca 2018r. w sprawie sygn. akt VIII K 471/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

SSO Maciej Gwiazda

Sygn. akt V Ka 448/18

UZASADNIENIE

Z. W. został oskarżony o to, że:

w okresie od daty bliżej nieustalonej w styczniu 2015r. do dnia 03maja 2017r. w miejscowości K. gm. J. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną A. W. oraz małoletnim synem Ł. W. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał w domu awantury, w czasie których ubliżał im słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, bił rękoma i kopał po ciele, szarpał, popychał oraz dusił żonę A. W. rękoma za szyję;

to jest o przestępstwo z art.207§1kk

Wyrokiem z dnia 14 marca 2018 roku Sąd Rejonowy w Radomiu w sprawie sygn. akt VIII K 471/17; na podstawie art. 66§1kk w zw. z art. 67§1kk postępowanie karne wobec oskarżonego Z. W. warunkowo umorzył na okres próby 2 (dwóch) lat; na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek powstrzymania się od nadużywania alkoholu; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków, oraz kwotę 100zł (sto) złotych tytułem opłaty sądowej.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator. Zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej nieorzeczenia środka kompensacyjnego - na niekorzyść oskarżonego i zarzucił mu:

- obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a konkretnie art. 67 § 3 kk polegającą na warunkowym umorzeniu postępowania wobec oskarżonego Z. W. bez orzeczenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonych A. W. i Ł. W., w sytuacji gdy orzeczenie tego środka było obligatoryjne.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie na rzecz pokrzywdzonych A. W. i Ł. W. kwot po 300 zł tytułem nawiązki i utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Kontrola zapadłego orzeczenia wykazała, że sąd orzekający w niniejszej sprawie w I Instancji poddał wszechstronnej i wnikliwej analizie całość występujących w sprawie okoliczności. Brak jest zatem podstaw do kwestionowania dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń. Zresztą skarżący nie podnosi zarzutów dotyczących tych ustaleń, a jedynie wskazuje, że w niniejszej sprawie nie orzeczono obligatoryjnego środka kompensacyjnego.

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z art. 67 § 3 kk umarżając warunkowo postępowanie karne Sąd nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia szkody w całości albo w części, a w miarę możliwości również obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo zamiast tych obowiązków orzeka nawiązkę. Oczywiście literalne brzmienie przepisu wskazuje, że Sąd obligatoryjnie, gdy umarża postępowania ma obowiązek orzec te środki kompensacyjne, bez względu na to czy strony żądały takiego rozstrzygnięcia. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z przestępstwem z art. 207 § 1 kk i z zarzutu i okoliczności sprawy wynika, że nie powstała szkoda o charakterze materialno – majątkowym, a doszło do naruszenia dóbr osobistych pokrzywdzonych. W takiej sytuacji można było orzec jedynie obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo w jego miejsce nawiązkę. Podkreślić należy, że środki orzekane w trybie art. 67 § 3 kk (obowiązek naprawienia szkody w części i w całości, zadośćuczynienie za doznaną krzywdę oraz nawiązka) mają charakter stricte kompensacyjny. Są one cywilnymi środkami w prawie karnym materialnym. „Wartość prognostyczna tych obowiązków, kiedy są nakładane na sprawcę na podstawie art. 67 § 3 kk, nie jest pochodną jakiejś osobnej funkcji tych środków (probacyjnej, wychowawczej etc.), lecz jedynie refleksem ich funkcji kompensacyjnej oraz okoliczności, w jakich są orzekane (w związku z warunkowym umorzeniem postępowania, które może być podjęte m.in. wówczas gdy sprawca uchyla się od wykonywania obowiązków, które na niego nałożono)” (tak prof. Jarosław Majewski, Kodeks karny, Komentarz do zmian 2015, Wolters Kluwer SA, 2015). Przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że sąd nakłada obowiązek naprawienia szkody w całości lub w części, ilekroć stosuje wobec sprawcy warunkowe umorzenie postępowania, jeśli sprawca wyrządził przypisanym mu przestępstwem szkodę i szkoda ta w chwili wyrokowania nadal istnieje. Nawiązka z art. 67 § 3 kk, tak jak pozostałe środki kompensacyjne, ma za zadanie kompensować wyrządzoną przestępstwem szkodę, co niewątpliwie oznacza, że może być orzekana wyłącznie wówczas, gdy istnieje niezaspokojona dotychczas szkoda, lub gdy w chwili orzekania nadal istnieje u pokrzywdzonych poczucie krzywdy.

W niniejszej sprawie pokrzywdzeni pogodzili się z oskarżonym i wybaczyli mu o czym świadczy zawarta pomiędzy stronami przed mediatorem ugoda. Podkreślić bowiem należy, że wprawdzie A. W. w imieniu swoim jak i małoletniego syna złożyła zawiadomienie o przestępstwie i czuła się pokrzywdzona przez oskarżonego to już na etapie postępowania sądowego złożyła wraz z mężem wniosek o skierowanie ich sprawy do mediacji. Z ugody znajdującej się w aktach sprawy zawartej w dniu 7 grudnia 2017 roku wynika jednoznacznie, że pokrzywdzeni pogodzili się z oskarżonym i nie wysuwają w stosunku do niego żadnych innych roszczeń, zaś oskarżony zobowiązał się nie spożywać napojów alkoholowych i nie awanturować się. W związku z powyższym nie można więc mówić o istnieniu poczucia krzywdy po stronie A. W. i Ł. W. i nie ma podstaw do zasądzenia zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, a co za tym idzie również nawiązki w miejsce zadośćuczynienia.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy punkcie pierwszym na podstawie art. 437§1 kpk zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.

SSO Maciej Gwiazda